

Informacja

Ważny komunikat dla fundacji i stowarzyszeń posiadających osobowość prawną!

Z dniem 13 lipca 2018 r. weszły w życie przepisy nowej ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. 2018.723 z późn. zm.)

Celem ustawy jest zwiększenie efektywności krajowego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Nowa ustawa ma dostosować prawo polskie do unijnych dyrektyw.

Ustawa nakłada na szereg podmiotów – tzw. „Instytucji Obowiązanych” obowiązek stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz inne obowiązki związane z podejmowaniem określonych działań w celu przeciwdziałania wprowadzania do obrotu wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł.

W myśl art. 2 ww. ustawy do instytucji obowiązanych zalicza się m.in.:

- 1) fundacje (ustanowione na podstawie ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. z 2016 r. poz. 40, z 2017 r. poz.1909 oraz z 2018 r. poz.723);
- 2) stowarzyszenia posiadające osobowość prawną (utworzone na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2017 r. poz. 210 oraz 2018 r. poz.723),

w zakresie, w jakim przyjmują lub dokonują płatności w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy płatność jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane – 2 ust. 1 pkt 21 i 22 ustawy.

Jeżeli fundacje lub stowarzyszenia spełniają kryterium wymienione powyżej,

prosimy o poinformowanie o tym fakcie organu nadzoru, jakim jest Starosta Tucholski!

Jeżeli fundacje lub stowarzyszenia spełniają kryterium wymienione powyżej, ich zadaniem jest wyznaczenie kadry kierowniczej wyższego szczebla, która będzie odpowiedzialna za wykonywanie obowiązków określonych w ustawie –art. 6 ustawy.

W skład kadry kierowniczej wyższego szczebla wchodzi: członek zarządu, dyrektor lub pracownik instytucji obowiązanej posiadający wiedzę w zakresie ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związanego z działalnością instytucji obowiązanej oraz podejmujący decyzje wpływające na to ryzyko– art. 2 ust. 2 pkt 9 ustawy.

Zgodnie z ww. ustawą instytucje obowiązane do stosowania ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu powinny identyfikować i oceniać ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu odnoszące się do ich działalności, z uwzględnieniem czynników ryzyka dotyczących klientów, państw lub obszarów geograficznych, produktów, usług, transakcji lub kanałów ich dostaw.

Działania te winny być proporcjonalne do charakteru i wielkości instytucji obowiązanej – art. 27 ust. 1 ustawy.

Ocena ryzyka sporządzana jest przez instytucję obowiązaną w formie papierowej lub elektronicznej i nie rzadziej jednak niż co 2 lata musi być aktualizowana (w szczególności w związku ze zmianami czynników ryzyka)– art. 27 ust. 3 ustawy.

Pierwszą ocenę ryzyka instytucje obowiązane sporządzają w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy – art. 193 ustawy (tzn. do dnia 13 stycznia 2019 r.)

Wskazane wyżej podmioty mają też stosować środki bezpieczeństwa finansowego (o których mowa w art. 34 ust. 1 ustawy) w przypadku:

1) nawiązywania stosunków gospodarczych;

2) przeprowadzania transakcji okazjonalnej:

- o równowartości 15 000 euro lub większej, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane, lub

- która stanowi transfer środków pieniężnych na kwotę przekraczającą równowartość 1 000 euro.

(transfer środków pieniężnych oznacza dowolną transakcję przynajmniej częściowo realizowaną drogą elektroniczną w imieniu płatnika za pośrednictwem dostawcy usług

płatniczych w celu udostępnienia środków pieniężnych odbiorcy za pośrednictwem dostawcy usług płatniczych, bez względu na to, czy płatnik i odbiorca jest tą samą osobą, i niezależnie od tego, czy dostawca usług płatniczych płatnika jest tożsamy z dostawcą usług płatniczych odbiorcy, w tym:

a) polecenie przelewu zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 260/2012;

b) polecenie zapłaty zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 260/2012;

c) krajowa lub transgraniczna usługa przekazu pieniężnego zgodnie z definicją w art. 4 pkt 13 dyrektywy 2007/64/WE;

d) transfer wykonywany przy wykorzystaniu karty płatniczej, instrumentu pieniądza elektronicznego, telefonu komórkowego lub innego urządzenia cyfrowego lub informatycznego o podobnych właściwościach)

3) podejrzenia prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;

4) wątpliwości co do prawdziwości lub kompletności dotychczas uzyskanych danych identyfikacyjnych klienta – art. 35 ust. 1 pkt 1, 2 5 i 6 ustawy.

W razie braku możliwości zastosowania któregoś ze środków bezpieczeństwa finansowego, instytucja obowiązana do stosowania ww. ustawy:

1) nie nawiązuje stosunków gospodarczych;

2) nie przeprowadza transakcji okazjonalnej;

3) nie przeprowadza transakcji za pośrednictwem rachunku bankowego;

4) rozwiązuje stosunki gospodarcze – art. 41 ust. 1 ustawy.

Fundacje oraz stowarzyszenia (jeżeli spełniają kryterium określone dla instytucji obowiązanej) mają również obowiązek m.in.:

1) stosować wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego w przypadkach wyższego ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu – art. 43 ustawy (przypadki wyższego ryzyka opisane zostały w art. 43 ust. 2 ustawy);

2) prowadzić bieżącą analizę przeprowadzanych transakcji. W przypadku ujawnienia transakcji nietypowych, nienaturalnie złożonych oraz opiewających na wysokie kwoty, które wydają się nie mieć uzasadnienia prawnego lub gospodarczego:

- podjąć działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich przeprowadzono te transakcje,
- intensyfikować stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego, w odniesieniu do stosunków gospodarczych, w ramach których te transakcje zostały przeprowadzone – art. 43 ust. 3 i 4 ustawy;

3) wprowadzić wewnętrzną procedurę w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zwaną „wewnętrzną procedurą instytucji obowiązanej” – 50 ust. 1 ustawy (co powinna określać taka procedura opisane zostało w art. 50 ust. 2 ustawy). Procedura ta przed jej wprowadzeniem do stosowania, podlega akceptacji przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla;

4) zapewnić udział osób wykonujących obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w programach szkoleniowych dotyczących realizacji tych obowiązków – art. 52 ust. 1 ustawy; Program szkoleniowy powinien uwzględniać charakter, rodzaj i rozmiar działalności prowadzonej przez instytucję obowiązaną oraz zapewniać aktualną wiedzę w zakresie realizacji obowiązków instytucji obowiązanej;

5) opracować i wdrożyć wewnętrzną procedurę anonimowego zgłaszania przez pracowników lub inne osoby wykonujące czynności na rzecz instytucji obowiązanej rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu – art. 53 ust. 1 ustawy;

6) przekazać Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej informację o:

- przyjętej wpłacie lub dokonanej wypłacie środków pieniężnych o równowartości przekraczającej 15 000 euro,
- wykonanym transferze środków pieniężnych o równowartości przekraczającej 15 000 euro (z wyjątkami o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. a-f ustawy) – art. 72 ust. 1 ustawy;

7) zawiadomić Generalnego Inspektora Informacji Finansowej o okolicznościach, które mogą wskazywać na podejrzenie popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni

roboczych od dnia potwierdzenia podejrzenia – art. 74 ustawy;

8) zawiadomić Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że określona transakcja lub określone wartości majątkowe mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu – art. 86 ustawy;

9) niezwłocznie zawiadomić właściwego prokuratora o przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że wartości majątkowe będące przedmiotem transakcji lub zgromadzone na rachunku pochodzą z przestępstwa innego niż przestępstwo prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub z przestępstwa skarbowego albo mają związek z przestępstwem innym niż przestępstwo prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub z przestępstwem skarbowym – art. 89 ustawy;

W celu realizacji po raz pierwszy obowiązków, o których mowa w art. 72, art. 74, art. 76, art. 86, art. 89 ust. 8 i art. 90, instytucja obowiązana przekazuje do Generalnego Inspektora formularz identyfikujący instytucję obowiązaną – art. 77 ust. 1 ustawy.

Instytucje obowiązane do stosowania ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, które nie dopełniają nałożonych przez ustawę obowiązków podlegają karom administracyjnym.

Wykaz obowiązków, których niedopełnienie spowoduje nałożenie ww. kar został opisany w art. 147, art. 148 i art. 149 ustawy. Za naruszenia obowiązków nałożonych przepisami ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, oprócz kar administracyjnych, grozi również odpowiedzialność karna.

Metryczka

Odpowiedzialny za treść:	Jacek Lorcza
Wytworzył:	Jacek Lorcza
Data wytworzenia:	24.07.2025
Opublikował w BIP:	Jacek Lorcza
Data opublikowania:	24.07.2025 09:10
Liczba wyświetleń:	9